

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A gazdasági munkások segélypénztára.

— Legujabb beszámoló. —

Mikor az év elején az 1900: XVI. t.-cz. alapján életbe lépett az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédsegélypénztár és mikor ez az emberbaráti intézmény megkezdte üdvös működését, mindenfelé igaz örömmel fogadták a magyar gazdasági munkásnak — a föld népének — ezt a leghivebb jó barátját.

Az új törvényt csakhamar elnevezték a szegény ember törvényének, mert a józan magyar munkás gyorsan belátta, hogy ezt a törvényt csakis az ő javára alkották és fölismerte azt is, hogy egyedül ennek a törvénynek köszönheti, hogy most már biztosíthatja magát afelől, hogy elöregedésére, munkaképtelensége idejére, nem kell koldusbotot fognia.

Ez a törvény senkire sem erőszakolja hogy tagja legyen a segítő-pénztárnak. Kinek-kinek kenyére hagyja, hogy beiratkozik-e vagy nem iratkozik be a segítő-pénztárba. A törvényhozás bölcsen járt el amidőn abból indult ki, hogy akarata ellen senkin sem fog az új törvény segíteni.

A józan magyar munkás saját sorsának maga a kovácsa. Nem szereti a minden áron való gyámkodást. Maga akarja megkülönböztetni a jót a rossztól és most is bebizonyította, hogy szívesen sorakozik az egyedül az ő javára életbeléptetett intézmény védszárnyai alá, mert a saját szemével látja, hogy ez az emberbaráti intézmény az ország legtávolibb vidékein is milyen nagy gonddal ápolja és istápolja azokat a gazdasági munkásokat, kik segélyére szorulnak.

A józan magyar munkás igen hamar belátta, hogy aki tagja a segélypénztárnak, az nyugodtan végezi nehéz munkáját, mert nem gyötri őt az az örökös gond, hogy mi lesz hitvesével, apró gyermekeivel, ha munkabíró karja el-lankad és a kasza, kapa kiesik kezéből.

A segélypénztár nyolcz hónapos működése világosan bizonyítja, hogy a föld népét gyakran éri olyan baj, mely őt munkaképtelenné teszi és gyakran fordulnak elő olyan balesetek, melyek a földműves nép családját örökre megfosztják a kenyérkeresettől.

Még csak nyolcz hónapja, hogy a segélypénztár hasznos mű-

ködését megkezdte és már eme rövid idő alatt 430 földműves jutott abba aszomoru helyzetbe, hogy jótéteményét kénytelen volt igénybe venni. A segélypénztár minden egyes esetben gyorsan gondoskodott a bajba jutott ember gyógykezeléséről és anyagi támogatásáról, hogy betegsége ideje alatt ne legyen kénytelen családjával együtt az irgalom kenyéren tengődni.

A beállott baleset 34 földművelőt megölt. Mind a 34 esetben a család a legnagyobb nyomorban maradt hátra. A segély-pénztár központi igazgatósága sürgősen intézte el az özvegyek kérelmét és minden egyes esetben 400-400 koronát szolgáltatott át a nyomorral küzdő családnak.

A beállott baleset a segélypénztár nyolcz tagját, a megejett orvosi vizsgálat szerint, mindenkorra munkaképtelenné tette. Ezekben az esetekben a központi igazgatóság szintén a legméltányosabban és a legnagyobb gyorsasággal intézkedett és ma már mind a nyolcz munkaképtelenné vált tag élete folytáig részesül a törvény által előirt anyagi támogatásban.

Ezek a számok világosan beszélnek és egytől-egyig hirdetik

T Á R C Z A.

Alaeddin halála.

A sátorban vannak mind a hős vezérek,
Puha szőnyegek szerte heverésnek,
Az éjhezó csillag látta őket gyűlni,
A hajnal követje még mind együtt ülni.
Oszlanának is már, mert jócskán bevőnek
Abból, mit mohamed tilt igaz hívőnek,
De Iszkender bég ma mutat széles kedvet,
Bátor csak képesint itta a hegy-nedvet.

„Egy regét mondok még — szól — Murád
[fiáról,
Alaeddin szultán titkos haláláról“.

— Az ernyedt szemekben ébred a figyelem,
Mind rátekintenek. Egy legény nesztelen
Eleven szentet rak sárgaréz üstökbe
S így kezdi Iszkender a figyelő esőndbe:
Együtt küzdünk Rumban Ibrahim bég ellen,
Kard vértől részegült az érmaki völgyben“.

„A déli imáig sem jobbra, sem balra
Nem fordult a harezi szerencsének arca,

Aztán Alaeddin szultánra mosolygott,
Előttünk az ellen harezrendje megbomlott,
Hamarját futotta a lázadó vezér,
Mind egész táborát prédára eresztvén.
Belép Alaeddin Ibrahim sátrába,
Hát ott áll Abila, a vezér szép lánya.

„Ifju szultán szívét menten megbűvölte,
Fekete szemével bizony megkötötte.
Mint ifjú vadász, ki Hémus erdejében
Először ül lesben vén tölgyfa tövében,
Csak néz, ha a szarvas nem sejtve, hirtelen
A közel sűrűből előtte megjelen.
Szive majd kiveri mellét, arca lángol,
Szeme tágra nyilik a pompás látványtól.

Lélekzeni sem mer, csak figyel, csak hallgat,
Feledi használni a felajzott ijjat.
Szép Abila előtt ő így állott épen,
S nagy sokára tudott szólani e képen:
„Oh Szeddád kertjének gyönyörű rózsája,
Ugy-e Ibrahimnak vagy ékes leánya?
Bár huri bájjakkal ékesít a közhir,
Ily égi szépséget, nincs szó, a mi lejjir.

„Lássalak, deli szűz, nekem régi vágyam,
S no lám, most telik be, mikor nem is vártam.

Apád ellenségem, de te léssz barátném,
Én a te rabszolgád, te az én királyném.
Állítám, e helyen drága prédát lelek
S magam lettem fogoly, legyőztek eszemek.“
Szólt s kinyujtván karját feléje indula,
De vissza hökkenté széphaju Abila.

„Megállj! — így kiáltott — mert ha köze-
[litesz,
Látod ezt a handsárt? Szivembe merül ez.“

Egybe handsárt vont ki aranyos övéből
S halálos elszánás sugárzott szeméből.
„Harezban hogy im győztél, ezért még ne
[véljed,

A szerelem ágyát hogy megosztom véled,
Földieink vére esőpög a kardodról,
Egész Natólia harezi tűzben lángol.

S te vársz-e jutalmat annak a lányától,
A kit megfosztottál sok szép birtokától?
De előbb issza el a föld piros vérem,
Mintsem azt a napot én szegény megérem.
Szólt s fehér kezében villogott a handsár,
Csak két fényes szem volt ragyogóbb annál.
A hős, mintha lába gyökeret vert volna,
De csak meg sem mozdult, félvén, hogy kioltja.

ennek az emberbaráti intézménynek szükséges voltát.

Világosan látható ezekből a számokból, hogy a segélypénztár rövid fennállása óta is már sok szerencsétlen embert mentett meg a koldusbottól és számos özvegyet mentett meg a kétségbeeséstől.

Az emberbaráti intézmény üdvös működése bizonynyal az oka annak, hogy a segélypénztár tagjainak száma olyan gyorsan emelkedik. Mert eltekintve attól, hogy az 1900: XVI. t.-cz. 8 §-a alapján a gazdák által kötelezőleg biztosított eselédék száma mintegy 500,000, a segélypénztárba beiratkozott rendes és rendkívüli tagok száma is már jóval túlhaladta a 12,000-et.

A segély-pénztár igazi emberbaráti működése buzdította bizonynyal arra a főpásztorokat, főrendeket, nagybirtokosokat, intézeteket, a vármegyéket és községekét, hogy olyan nagy számban csoportosuljanak a segélypénztár alapító tagjai sorába. És bizonynyal ez az oka annak is, hogy a rövid nyolcz hónap alatt beiratkozott 850 alapító tag 150,000 koronával gyarapította azt a vagyont, melynek egyedül az a hivatása, hogy a föld népét támogassa, istápolja.

Tarnócza ünnepe.

Jó poéták, mondjátok meg, melyik szebb a kettő közül: Virágoknak fakadása vagy az erdő óriása? Az-e, mikor egy pár bimbót a kert többi virágai és bimbói édes-busan harmatkönnyel, kedves ékes virágpárrá fölavatnak? Vagy az, mikor erdő mélyén két hatalmas, nagy időket látott szép fát ünnepelnek szomszédai s a rokonfák, rokonbimbók és virágok? Az-e, mikor két ifju szív az ábrándos édes álmodt örök frigyről, szerelemről, bájosan valóra váltja s szívből fakadt esküszóval „holtaiglan“ egygyé forradt? Vagy az, mikor ez a két szív, örömben és bubánatban mindig jobban

„Szép haju Abila életét s utána Szakadna az övé, ha meghallai látja, Azért esdő szóra nyitja meg a száját, Könyörögve kéri Ibrahim leányát: „Apád fellázadt a hatalmas ur ellen, Tehetek én róla? Ó a hibás ebben. Ó lássa, ha veszték, de ne emésszen ez, Adok én országot, ha szultánná leszesz.

„Dobd el ezt a handsárt, gyönyörű Abila, Kora ily virágnak még elhervadnia, Ciprus-termetedet föld alá hajtani, Gyöngye tagjaidat rut férgeknek adni, Szép tulipán arezod had viruljon nékem, Boldogság kertjébe, ne tiltsad belépnem. Jer velem! Elviszlek szép Amáziába, Sok szolgálód lesz ott fényes palotámba!

Szép, puha szőnyeget teritnek le néked, Forró napsugártól hús ernyőkkel védnek, Lágy, szagos fürdőben fürösztheted tested, Éhséged enyhíti édes füge, serbet.

összeforrvá, évtizedek elmultával azt a régi édes álmodt és annak magvalósultát ismét szépen átálmodja?.. Jó poéták óh moadjátok!.. Én nem tudom, hogy melyik szebb; mondjátok meg tán tudjátok?!

Kérdezzétek meg azt a két szívet, mely négy évtizedes fordulóját ünnepelte most annak, hogy az Ur színe előtt szívből fakadt esküszóval „holtaiglan“ egygyé forradt. Egygyé forradt szerelemmel és Isten áldásával. Vagy nem Isten áldása-e az, hogy amit egykor virágkorukban fogadtak, azt immár agg, terebélyes koronájú fa gyanánt is teljesítik? S nem fogja-e megáldani azzal is, hogy majdan az arany- és gyémánt mennyekzójükről is édes gondolatokban fognak emlékezni?

De nemcsak őket, hanem bennük, velük még igen-igen sok szívet is megáldott a jóságos atya! Megáldott egy nagy, fényes nevű családot, a Széchenyiek nagy családját, mely Szent-Mihály napján hódoló szeretettel övezte azt a két jóságos szívet, melyet négyévtized négy-szeres rózsalánczokkal csatolt mind szorosabbban egymáshoz. Megáldotta azt a pusztát, melynek nevét minden dalos ajk ismeri és emlegeti: Tarnóczát, mely hűséges szeretettel ünnepli urát, a főuri házaspárt, megáldott még több pusztát is, hol az atyai jóindulat kedves otthonná avatott minden egyszerű házat. S megáldott még ki tudná elszámolni, hány embert, ki Széchenyi Ferencz gróf és neje; Erdődy Fanny grófnő szívének messze-áradó, soha nem fogyó emberszeretetéből nyert ezer és egy módon segédelmet, enyhülést, vigasztalást. Lehetetlen, hogy a jók jutalmazója, a mennyei Atya, áldásával ne árássa el ezt a nemes jubiláló házaspárt, kinek boldogságáért annyi szerető rokon, annyi hűséges eseléd, annyi megsegített felebarát szívből imádkozik!

Szeretet és öröm uralkodott — mi természetesebb — azon az ünnepen is melyet a két nemes jubiláns ismeretes szerénységével el akart kerülni ugyan, de a melyet a szerető rokonság büszkén avatott mindenkinek öröme mégis csak fényes, kedves ünnepséggé. Eljött, a ki csak jöhetett, üdvözölni a tisztes párt, — rokonfák, rokonvirágok, rokonbimbók...

Az ünneplők tündöklő koszorújával

Jer, jer, én szerelmem, leteszem a vértet, Ezután egyedül csak tenéked élek, Meglásd, boldogságunk olyan lesz egészen, Mint Mohamed ígér a hetedik égben.

Szép fürtű Abila ráfelel viszonlag S lehajtá szép fejét, orezái kigyultak: „Nemes Alaeddin, nem mondom egyébkép Ha jöttél vón hozzánk és nem ellenségkép... De így véres karddal gyász csatamezőbe... Bizony nem így szokás jönni lánykérőbe. Tán, ha szabad volnék, önként ha tehetném, Szerelmed csillagát, meglehet, követném.

„De így, harezi zsákmány, lennék csak rab- [szolga, Azod pedig hidd el, nem leszek én soha. Véled, hogy jutalmul annak adom szívem, Ki apámat üldi s halált hord kezében? Ha hüvelybe dugod a bős harezi kardot S apám birtokait békén vissza adod S pusztító seregéd földünket elhagyja, Ugy a tid leszek élve, amugy halva.“

legkedvesebb virágai voltak természetesen a jubiláló törzsek édes hajtásai és a hajtások bájos bimbói valának, vagyis a nemes pár gyermekei és unokái: Gróf Széchenyi Rezső, nejevel, Gróf Herberstein Máriával és fiával Rudival; Gróf Széchenyi Ernő, Gróf Széchenyi Antal nejevel, Wenckheim Krisztina grófnővel, gróf Széchenyi Frigyes. Azután a testvérek: gróf Széchenyi Pál, fiával Aladarral; gróf Széchenyi Jenő nejevel, Erdődy Henriette grófnővel és gyermekeivel: gróf Széchenyi Miklós jaáki apát, esztergomi praelatus kanonok s a Pazmaneum igazgatójával; ifj. gróf Széchenyi Jenővel, gróf Széchenyi Pállal és Széchenyi Ilona grófnővel. A jubiláns grófné testvérei: gróf Erdődy Gyula nejevel, gróf Széchenyi Emmivel és Tamás, Lajos fiaival, özv. br. Ambrózy Ágota, gyermekeivel: báró Ambrózy Istvánnal és Terézzel. Gróf Széchenyi Géza nejevel, Hoyos Teréz grófnővel. Reiner Gyula, e. apát, szuloki esp.-plebános; Geringer Károly, az uradalom főtisztje.

Az ünnepséget, mint az a nemes lelkéhez legillőbb volt, szent misével kezdték, melyet gróf Széchenyi Miklós apátkanonok mondott. Mily hálátelt szívvél fohászkozhatott az a nemes pár az Urhoz! Mily örömteli könyörgések szállhattak föl hozzá érettük!...

A fényes ebédnél elsőnek gróf Széchenyi Pál köszönté föl a jubiláns párt, majd gróf Széchenyi Miklós apát, br. Ambrózy István, gróf Széchenyi Géza és a tizéves unokák: gróf Széchenyi Rudi és gróf Erdődy Tamás. Azután Gróf Széchenyi Rezső a család tagjainak, Báró Ambrózy István Reiner Gyula apátnak, gróf Széchenyi Frigyes pedig a legifjabb házaspár: gróf Széchenyi Géza és nejeének egészségére üríti poharát.

Esti nyolcz órakor a család műkedvelő tagjai mulattató előadásokkal szórakoztatták kellemesen a fényes társaságot. Először élőképeket mutattak be (hódolat Szt. Hubertusnak, a vadászat pátrónusának) majd két kis színművet adtak elő s végül tréfás mutatványokkal zárták be az ünnepély művészi részét. Erre aztán megkezdődött a táncz, melyből a késő éj szőlította el nyugvóra az örvendezőket.

„Alaeddin nem szól, csak nyomba kifordúl, Hol eszt elveszté, a bűvös sátorbúl. Őrt állita oda, gyors parancsot osztá, Összegyűjtött hadát gyorsan visszavonta. Harag és szégyentől pirulnak a dalják, Hogy a nyert csatatért mint vesztők ott [hagyják. Két vezér lett vesztos az irmaki harciba, Azt a kard győzte le, ezt a szív hatalma.

„Alaeddin aztán a béggel kibékült, Ez Abilát adá neki feleségül. Mint két fényes csillag a hajnalló égen, Nem volt soha szebb pár ezen a vidéken. Mikor Murád szultán meghallá a dolgot, Csak a haját tépte, szeme vérben forgott, Iszonyu esküt tón saját vére ellen S Alaeddin meghalt orvul ütött sebben.“

Gergyési Ferenx.

Üdvözlő sürgönyt és levelet megszámíthatatlan mennyiségűt kapott a jubiláló házaspár. Kedves üdvözlő jött Varasdról, honnan az ott állomásozó dsidás ezred összes tisztjei sürgönyileg fejezték ki jókívánataikat, együttesen pedig egy páratlan nagyságu és szépségű esokorral lepték meg az ünnepeket némi viszonzásul azon lekötözö magyaros vendégszeretetért, melylyel ök a tiszturakat nem egyszer fogadták házuknál, midön a hadgyakorlatok idején 12 napig a vidéken tartózkodtak.

Legyen szabad e helyütt nekünk is az ünneplők s üdvözlők hatalmas táborához csatlakozzunk, azon kívánsággal, hogy Isten tartsa meg a tiszteletreméltó főuri házaspárt még egy-két ilyen nászjubileumon túl is a legzavartalanabb boldogságban!

Hirek.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetése e hó elsejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Továbbá kérjük lapunk t. előfizetőit, hogy lapunkat ismerőseik körében is terjesztteni sziveskedjenek.**

— **A király nevenapja.** Szeretett királyunk nevenapját, mely e hó 4-én volt, a szokásos kegyelettel ünnepelték meg városunkban. Reggel a kath. plebánia templomában hálaadó isteni tisztelet tartatott.

— **A nagyatádi képviselő választásán,** mely e hó 2-án folyt le, 618 szótóbbssággal győzött Chernel Gyula Kossuth-párti, grf. Széchenyi Aladár szabdpelvü-párti ellen. Chernelre szavazó ugyanis 1749, grf. Széchenyi 1131 szavazó polgár. A barcsiak, tekintettel városuk érdekére, továbbá a gróf Széchenyiek iránt érzett mély tisztelet és szeretetükre, egy nem számító mennyiség kivételével, megtették a mit lehetett. Imposans számmal: nevezetesen 152-en szavaztak le grf. Széchenyi Aladára.

— **Gyógytár áthelyezés,** Schön Richárd barestelepi gyógyszerész gyógytárát már a közel napokban a Klein féle hat házból az ujonmann épített Selmecezi féle sarokházba helyezi át, hol szebb, alkalmasabb helyiséggel rendelkezik.

— **Reministenciák a képviselő választásról.** Többektől halljuk a panaszt, hogy a N.-Atádon most lefolyt képviselőválasztás alkalmával egyes kapzsi vendéglős mennyire kihasználta az alkalmat saját zsebjeére a koresmában étkező választó polgárokkal szemben, tulságos áremelésével. Ugyanis a szabadelvűek táborában azt tapasztaltuk, hogy a szavazó polgárok a napidijak helyett egy étkezési jegyet kaptak, melyért 1 frt. erejéig ebéd és vacsora volt följegyezve s ezzel füzettek a vendéglősnek. Az ebéd állt egy 1 liter borból, kenyér és sült husból; a vacsora félliter bor, kenyér s kis adag sült husból. Sokaknak ebédnél csak félliter bort tett a pinczér az asztalra s midön a fent nevezett ebédet vacsora nélkül fizette az illető, a pinczér az egész 1 frt. értékű jegyet elvette tőle s ha valaki tán kis térszát is merészelt kérni a hus után, erre még 25-30 krt. fizettetett. Természetesen az elszedett

jegyek után, vacsorára már senki sem számíthatott, de e helyett — a nagy vendéglőben — a pinczér a szegény ott veszteglő választó polgárokat ily árral sujtotta: egy kis adag borju pörkölt 30 kr. 1 félliter közönséges új bor 25-30 kr. Ezen tulságos árszabást nem csak egyeseknél, de általánosságban láttuk gyakorolai a pinczértől s nem tudjuk, hogy ott emeltek-e kifogást a vendéglősnél, vagy tudtával történt, mi azonban e helyen felszólalunk az ilyen eljárás ellen azon nézetünket osztva: ha a szegényebb sorsu szavazó polgáraink a szokásos napidij helyett jegyekkel étkeznek, mely jegyeket tisztességes árral, nagy összeg pénzzel fizeti meg az a képviselő, vagy képviselő jelölt azokért, kik otthonukat, munkájukat otthagya, eljöttek elveit támogatni, akkor akik ugyis legtöbbet aratnak ilyenkor, a vendéglősök, ne legyenek tul kapók, hiszen ha sok százban rendelnek meg 1 liter bort, 1 adag pecsenyét, akkor a rendes árnál is mérsékeltebb árt számíthatnak föl. Jövőben gondunk lesz reá, hogy ilyenek ne történjenek!

— **A postautalványok feladásában folyó évi október hó 1-től kezdve változás állott be.** E naptól kezdve kizárólag csak a belföldre (Magyar, Horvát és Szlavonország területére) szóló postautalványokhoz lehet a feladóknak a posta kincstár által kibocsátott eddigi *rózsaszínű* ürlapokat használni, még ellenben a külföldre (ideértve Ausztriát és a megszállott tartományokat is) szóló postautalványokat a feladóknak ugyancsak a postakincstár által kibocsátott *sárgaszínű* utalvány ürlapon kell kiállítani. A czimzést illetőleg a közönség saját érdekében felkérjük, hogy a külföldre szóló postautalványokon a rendeltetési helyre és czimzett lakhelyének közelebbi meghatározására vonatkozó adatokon kívül a rendeltetési ország nevét is írja ki.

— **A Magyarorságot,** mely ezidő szerint nemcsak a legolcsóbb napilap Budapesten, de egyike is a leggondosabban szerkesztett újságoknak, jöszivvel ajánljuk olvasóink figyelmébe. E lapnak mostantól kezdve Benedek Elek a felelős szerkesztője, a magyar családok e kedvelt írója, Gyórfy Gyula orsz. képviselő a főszerkesztője és Jancsó Benedek, a nemzetiségi ügyek ez alapos ismerője a főmunkatársa. A Magyarország a székelykérdés, e nagy nemzeti kérdés napirenden tartása mellett, cziméhez hiven az egész

magyarság érdekeit szolgálja, a régi jó magyar erkölcsök visszaállításán munkál és e végből a szerkesztő szigoruan ügyel arra, hogy a Magyarország-ot az ifju nemzedék is erkölcsi veszedelem nélkül olvashassa. Erre kezesség Benedek Elek neve, írői, multja. Az 6 táborában válogatott írói gárda gyült össze. Az ország minden részéből kétszáz tolforgató ember ajánlotta fel e nagy és szép munkában való részvételt s a belső munkatársak, tárczairók válogatott gárdája támogatja állandóan, így: Bedő Albert, Gaál Mózes, Jakab Ödön, Petelei István, Földes Géza, Geley József (segédszerk.), Lengyel Laura, Szana Tamás, Csulak Lajos, Tarcsafalvi Albert, K. Simó Ferencz, Rapp Viktor, stb. A Magyarország minden nap kora délután jelen meg 8-12 oldalon. Vidékre 14 korona, Budapesten 12 korona egy évre az előfizetési ára, tehát a szegény ember is járathatja. A Magyarország kiadóhivatala: Budapesten, VIII. kerület, Szentkirályi-utca 28. a.

— **A gyermek jóléte** minden szülőnek és nevelőnek legnagyobb gondját képezi. Ennek előmozdítási és fentartási módja pedig igen egyszerű — lehetőleg sok mozgás a szabad levegőn és természetes táplálkozás. A táplálkozásnál a mindennapi szükségletek és szokások határoznak. Reggel és délután minden esetben a legjobb ital a tej, de nem ritkán elundorodik tőle a gyermek s állandóan sem viseli el mindég. Ehhez létezik azonban egy úgyszólván fenséges pótlék, a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé, a mely erősen készítve és tejbe adva, kellemesség, mindinkább megfelelőbb iz, egészségügyi hatás és erősödés tekintetéből ideális italt képez, nemcsak gyermekeknek, hanem mindenkinek, nevezetesen asszonyoknak, ideg- és gyomorhajosoknak stb. is, a kiknek csillapító és egyuttal tápláló itala van szükségük. A Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávénak ezek az előnyei ma már világszerte ismeretesek. Ez a pótkávé a legtöbb családban mint pótlék a babkávéhoz használják, a melynek káros hatását megszünteti, izét enyhébbé és kellemesebbé teszi. Ezért egyetlen család asztaláról sem szabadna hiányoznia, mert felülmulhatatlan módon magában egyesíti a babkávédelt izét, a malátának az egészségre nézve oly jótékony hatású tulajdonságaival. A mit egy gondos háziasszony napi szükség-cikkeinél csak megkivánhat, egészséget, jó izt és takarékoságot, mind az feltalálja a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé használata által.

TÁROGATÓ

(Rákóczy tárogatója.)

A t. közönség egyik legkedveltebb fuvó hangszere. Kellemes és lágy mélabus hangja a fülre kellemesen hat. Tanároktól, zenekapacitásoktól számos elismerés.

Ára: 30 frttól 70 frtig.

Stowasser-féle Tárogató-iskola zongorakisérettel ingyen.

Hegedük vonóval — — 3 frttól 15 frtig.
Mesterhegedük vonóval 15 frttól 300 frtig.
Gordonkák vonóval — 10 frttól 150 frtig.
Nagy bögök vonóval — 30 frttól 100 frtig.
Fuvolák — — — 2 frttól 100 frtig.
Szárnykürtök — — — 14 frttól 20 frtig.
Czimbalmok — — — 35 frttól 300 frtig.

Elpusztíthatatlan **HARMONIKÁK** 3, 4, 5, 6, 8, kitűnő erős hangú 10 frttól 80 frtig.

Stowasser János

cs. és kir. udvari hangszergyár

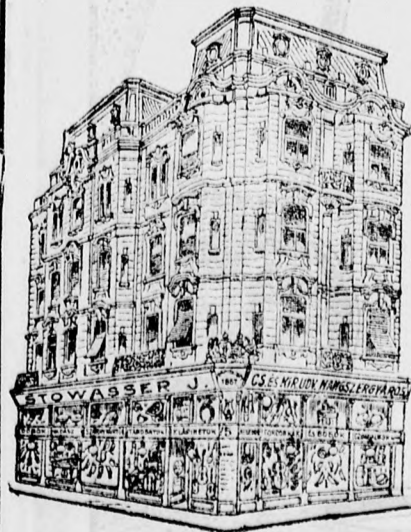
BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5. szám,
saját házában (a kereskedelmi ministerium mellett.)

Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

A párisi kiállításon nagy aranyéremmel kitüntetve.

AZ „ANKER“

élet- és járadék-biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség: BUDAPEST, VI. ker., Deák-tér 6. sz.
(Anker udvar) a társaság saját házában.

Alapítattott 1858.

Alapítattott 1858.

Összes vagyon . . . . . 138 millió korona.

Biztosítási állomány . . . . . 505 millió korona.

Eddigi kifizetések . . . . . 232 millió korona.

1900-ban a nyereményrészesüléssel biztosítottak a vegyes és haláleseti biztosításoknál **A** osztalékterv szerint — úgy mint 26 év óta állandóan — az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben kifizetve, míg pedig a vegyes és takarékpénztári biztosításoknál **B** osztalék terv szerint (évenként emelkedő osztalék) a biztosítás kezdete óta befizetett összes díjak 30%-a, úgymint a biztosítási tartam 3 év után 9%, 4 év után 12%, 5 év után 15%, 6 év után 18%, 7 év után 21%-a, fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Olcsó díjak.

Kedvező feltételek.

A képzelhető legnagyobb biztonság.

Prospectussal és felvilágosítással szolgál **BARCSON** a

Magyar-Szlavon kerületi takarékpénztár
részvény-társaság,
mint főügynökség.

Minden háziasszony és anya

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jólre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Nyom. a baresi könyvnyomdában.

A

közép-rigóczi csárda
1902. január 1-től bérbeadó.
Bővebb felvilágosítás a
tarnóczi intézőségénél
ahova az ajánlatok írásban vagy személyileg
nyújtandók be.

Az új iskolai tanévre minden-

nemű

iskolai könyvek, író- és rajz-

eszközök kaphatók

Barcson,

a

könyvnyomdában.

Ugyanott kaphatók kitűnő minőségű

irodai- és levélpapírok, albumok, emlékkönyvek, képeslevezőlapok nagy választékban, gyönyörű kivitelben.

Raktáron tartatnak mindennemű üzleti könyvek, jegyzői-, ügyvédi-, orvosi- stb.-féle nyomtatványok.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz

❁ a ❁

kiadóhivatal.